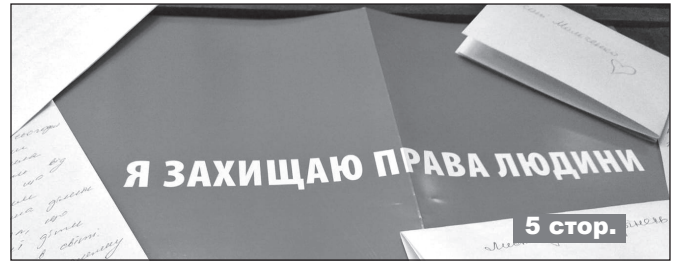

4 стор.

4 стор.

5 стор.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ГРОМАДИ МІСТА ЗАВОДСЬКЕ

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

24 ГРУДНЯ 2019 РОКУ

WWW.ZV.GOV.UA

№ 12 (10) ЩОМІСЯЧНО

Шановні земляки!

Настають довгоочікувані новорічні свята – вісники оновлення, мрій і сподівань. Ми озираємось на пройдешний рік, оцінюємо свої здобутки. З вірою дивимось уперед, ставимо перед собою нові цілі, йдемо до бажаних життєвих обріїв.

Незважаючи на труднощі, місто успішно додало проблеми, створювало комфортне середовище для життя кожного з нас, здобувало свої маленькі перемоги. Минулий рік збагатив нас досвідом, згуртував і дав поштовх до кращого майбутнього.

Дякую усім, хто творив добрі справи, докладав зусиль, аби наше рідне місто стало ошатнішим і красивішим.

Новий рік ставить нові завдання. Вже в наступному році ми маємо об'єднатися в одну територіальну громаду з сусідніми сільськими радами. Впевнений у наших силах та в єдності спільних дій.

Щиро бажаю щоб 2020-й рік прийшов

до нас із миром. Низький уклін нашим захисникам, велика їм вдячність за мужність і патріотизм. Ми пишаємося нашими Героями. Водночас молимося за душі бійців, котрі загинули, захищаючи цілісність нашої держави.

Зичу, щоб Новий рік став для кожного з Вас, шановні земляки, роком добрих змін, соціально-економічного зростання та духовного оновлення!

Нехай у кожній оселі будуть щастя й добробут, радість і удача, у кожній родині панують взаєморозуміння, злагода і любов. Хай світло новорічних вогнів зігриває Ваші душі, а таїнство Різдва Христового наповнить серця вірою у кращий завтрашній день.

З Новим роком!

Із Різдвам Христовим, дорогі земляки!

Міський голова
Віталій Сидоренко

ПЕРСПЕКТИВНІ ПЛАНИ

ПРОЦЕДУРУ ЗАТВЕРДЖЕННЯ СПРОСТИЛИ

ЗАКОН НАБУВАЄ ЧИННОСТІ 20 ГРУДНЯ

19 грудня 2019 року в газеті Верховної Ради України опублікували Закон «Про внесення змін до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» (щодо спрощення процедури затвердження перспективних планів формування територій громад Автономної Республіки Крим, областей)» - законопроект №2189 від 30.09.2019

Цей Закон набув чинності 20 грудня 2019р.

Закон передбачає, що об'єднання громад надалі відбуватиметься виключно за перспективним планом. Також у законі йдеться, що перспективні плани розроблятимуть обласні державні адміністрації і затверджуватиме Уряд. Тобто процедура створення перспективних планів більше не передбачатиме етапу схвалення цих документів обласними радами.

Інформація взята із сайту Децентралізація

Уряд затвердив зміни до перспективного плану Полтавської області

18 грудня 2019 року Кабінет Міністрів затвердив перспективний план формування територій громад Закарпатської області та зміни до перспективних планів Луганської, Полтавської, Тернопільської, Харківської та Чернігівської областей.

У перспективному плані Полтавської області уточнили склад Великобагачанської, Глобинської, Крикиївської, Зіньківської, Опішнянської, Кобеляцької, Озерянської, Козельщинської, Лохвицької, Комишнянської, Лазірківської, Пирятинської, Березоворудської, Коломацької, Клепачівської, Чорнухинської, Чутівської, Гадяцької, Миргородської та Полтавської громад. План області доповнили Гегелівською, Великобудичанською, Кам'янопотоківською, Заводською, Ромоданівською, Новооржицькою, Супрунівською, Петрівською та Дмитрівською громадами. Не зазнав змін склад Ланнівської та Карлівської громад.

Мінрегіон спільно з підкомітетом з питань адміністративно-територіального устрою Комітету Верховної Ради України з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування розпочали консультації щодо майбутніх перспективних планів областей.

Інформація взята із сайту Мінрегіону

Альона Бабак презентувала стратегічні плани та пріоритети Міністерства

Міністр розвитку громад та територій України Альона Бабак презентувала стратегічні плани та пріоритети Міністерства, зокрема щодо управління побутовими відходами та поводження зі стічними водами.

«Ми підтримуємо рамковий законопроект про відходи №2207-1, який наразі зареєстрований у Парламенті, у разі, якщо в ньому будуть прописані повноваження Мінрегіону у сфері поводження з муніципальними відходами. Щоб ми могли разом

з громадами визначитися щодо перспективного планування розміщення об'єктів поводження з муніципальними відходами, затверджувати державні будівельні норми на будівництво полігонів та об'єктів перероблення відходів, правила експлуатації об'єктів поводження з муніципальними відходами.

«Міністерство має досвід з формування карти оптимальної мережі об'єктів надання публічних послуг, на яку вже нанесено

понад 115 тис об'єктів з прив'язкою до географічних даних. Тож, маючи такий досвід, Мінрегіон разом з іншими міністерствами могли б використати його у формуванні мережі з поводження з муніципальними відходами. Нам доведеться працювати з бізнесом та органами місцевого самоврядування, щоб спочатку нанести на карту існуючі об'єкти, а далі вже формувати оптимальну мережу. А для того, щоб її формувати, потрібно розробити стандарти кластерного підходу об'єднання як декілька територіальних громад у регіоні, так і декілька регіонів для

досягнення певної мети у сфері управління муніципальними відходами і що буде оптимальним: сортувальна лінія, переважувальні станції, сміттєспалювальний чи переробний завод вторинної сировини, на якій відстані, яка кількість відходів має бути тощо. Це наше бачення, як міністерства, що можна зробити, і це допомогло б у міжмуніципальному співробітництві», — зазначила Міністр.

Інформація взята із сайту Міністерства розвитку громад та територій України

Полтавська ОДА визначила по п'ять шкіл, садочків та стадіонів, які добудують у 2020 році

Держава частково дофінансує добудову 5 шкіл, 5 стадіонів та 5 дитсадків на території Лохвиці, Семенівки, Чорнух, Диканьки, Зінькова, Миргороду, Лубен, Кременчуці, Полтави та Глобиного, а також у Кременчуцькому, Лохвицькому, Карлівському районах.

Полтавська ОДА підготували направи до Кабміну список 15 недобудов, які на умовах співфінансування будуть завершені у 2020 році. Він складається із 5 шкіл, стадіонів та дитсадків.

Про необхідність підготовки таких пропозицій на місцях сказав ще 8 листопада Прем'єр-міністр Олександр Гончарук, коли дав доручення головам ОДА визначити список усіх шкіл, дитсадочків та стадіонів, де не закінчена реконструкція чи будівництво.

— Пріоритет зараз — оперативно визначити пооб'єктний план, з якими кон-

кретно школами та садочками ми будемо працювати. Плюс 100 шкіл, 100 садочків та 100 стадіонів вже в наступному році — це наша задача. До роботи приступаємо з нового року, а там, де технологічно потрібно дочекатися завершення зимового періоду — не пізніше 1 березня, — наголосив Прем'єр-міністр.

«Полтавщина» отримала цей список. Із документа видно, що фінансування недобудов відбуватиметься на принципах співфінансування з державного і місцевих бюджетів. Обрані об'єкти знаходяться у Лохвиці, Семенівці, Чорнухах, Диканьці, Зінькові, Миргороді, Лубнах, Кременчуці, Полтаві, Глобиному, а також у Кременчуцькому, Лохвицькому, Карлівському районах. Рівень готовності кожного об'єкту — різний. Однак усі вони мають бути завершеними у 2020 році.

Назва проекту	Кошторисна вартість об'єкта, тис. грн	Обсяг фінансування у 2020 році, тис. грн		
		Усього	в тому числі за рахунок:	
			коштів державного бюджету	коштів місцевого бюджету
Садочки				
Реконструкція основної будівлі ДНЗ №1 «Теремок» (впровадження енергозберігаючих технологій по утепленню фасаду, реконструкція даху та влаштування автономного опалення) по вул. Героїв України, 49а в м. Лохвиця Полтавської області	10 840	8 803	8 000	803
Реконструкція будівлі школи під дошкільно-навчальний заклад за адресою: вул. Шкільна, 1 в с. Піщане Кременчуцького району, Полтавської області. Коригування.	5 019	5 019	4 000	1 019
Реконструкція Лубенського ДНЗ №9 «Берізка» по вул. Метеорологічній, 24/2 в м. Лубни Полтавської області з термомодернізацією будівель	5 708	5 646	5 000	646
Реконструкція (термомодернізація) будівлі ДНЗ №1 по вул. Виноградній, 17 м. Глобине, Полтавської області	14 337	14 337	7 200	7 137
Реконструкція з добудовою Полтавського дошкільного навчального закладу (ясла-садок) комбінованого типу №6 «Чебурашка» Полтавської міської ради Полтавської області по вул. Миру, 8	20 690	6 120		6 120
Школи				
Будівництво школи, м. Заводське Лохвицького району. (Блок А). Коригування	35 791	17 180	11 000	6 180
Реконструкція будівлі Семенівського НВК № 2 (термомодернізація) по вул. Поповича, 17 в смт. Семенівка, Семенівського району Полтавської області	6 250	6 250	5 000	1 250
Реконструкція Чорнухинської загально-освітньої школи I-III ступенів імені Г. С. Сковороди в смт Чорнухи Полтавської області	2 117	2 117	1 900	217
Реконструкція будівлі опорного закладу Диканський навчально-виховний комплекс імені М.В. Гоголя «Загальноосвітня школа I-III ступенів - дошкільний навчальний заклад» Диканської районної ради Полтавської області	43 477	43 477	21 738	21 738
Реконструкція будівлі з проведенням комплексної термомодернізації та створення нового освітнього простору опорного закладу «Мартинівська загальноосвітня школа I-III ступенів Карлівської районної ради Полтавської області»	14 390	13 633	10 800	2 833
Стадіони				
Реконструкція комунального стадіону по вул. Гагаріна, 26-а в м. Кременчук Полтавської області. I черга.	20 000	20 000	10 000	10 000
Реконструкція стадіону в с.Бутенки Кобеляцького району Полтавської області (Удосконалення спортивної інфраструктури громади)	14 630	13 130	12 000	1 130

Реконструкція трибун для глядачів на ділянці комунальної спортивної споруди «Зіньківський районний стадіон «Старт» Зіньківської районної ради Полтавської області	9 000	9 000	7 000	2 000
Реконструкція футбольного поля з влаштуванням штучного покриття на стадіоні «Старт» за адресою: Полтавська обл., м. Миргород, вул. Гоголя, 175	6 910	6 910	3 455	3 455
Нове будівництво спортивного комплексу з стадіоном, адміністративною будівлею по вул. Центральній в с. Пришиб Кременчуцького району Полтавської області. I черга	28 000	28 000	10 000	18 000
Всього	237 159	199 622	117 093	82 528

Запланований обсяг фінансування проектів з державного бюджету — майже 118 млн грн, з місцевого — 82,5 млн грн.

Щодо реконструкції полтавського об'єкту — дитсадок № 6 «Чебурашка» (нова назва — «Дивограй») на вул. Миру, 8 — то реконструкція з добудовою за цінами 2018 року склала 18,9 млн грн.

В рамках робіт у «Чебурашці» підрядник мав до кінця травня 2019 року виконати реконструкцію закладу та добудувати корпус. Проект реконструкції передбачає утеплення стін, підлоги та покриття, відновлення зовнішніх сходів з дитячих груп, влаштування козирків над ганками будівлі та нового огороження ганків, влаштування зовнішньої пожежної драбини.

Ян ПРУГЛО, «Полтавщина»

Документи

РІШЕННЯ ВИКОНКОМУ

Про схвалення проекту рішення міської ради «Про міський бюджет на 2020 рік»

Відповідно до частини 1 статті 76 Бюджетного кодексу України, керуючись підпунктом 1 пункту «а» частини першої статті 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»

ВИРІШИЛИ: 1. Схвалити проект рішення міської ради «Про міський бюджет на 2020 рік» (додається).

2. Головному бухгалтеру міської ради (Іщенко С.О.) подати на розгляд та затвердження міської ради проект рішення «Про міський бюджет на 2020 рік».

3. Контроль за виконанням даного рішення покласти на міського голову Сидоренка В.В.

В.СИДОРЕНКО

міський голова

12 грудня 2019 року рішення №132

РІШЕННЯ ВИКОНКОМУ

Про розгляд пропозицій по поводженню з ТПВ

Керуючись підпунктом 6 пункту «а» статті 30 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», обговоривши пропозиції подані депутатом районної ради Приймою Ю.М. та звернення заступника голови РДА Єсікова О.О.

ВИРІШИЛИ: 1. Доручити КП «Комунсервіс» провести обрахунки вартості робіт по облаштуванню полігону ТПВ в с. Вишневе.

2. Рекомендувати постійним комісіям з питань стратегічного розвитку, планування, бюджету і фінансів та комісії з питань комунальної власності, житлово-комунального господарства, розвитку суб'єктів підприємництва, торгівлі та побуту Заводської міської ради визначити джерела фінансування для облаштування полігону ТПВ в с. Вишневе.

3. Контроль за виконанням даного рішення покласти на заступника міського голову Добрулю С.В.

В.СИДОРЕНКО

міський голова

12 грудня 2019 року рішення №133

РІШЕННЯ РАДИ

Про прийняття у комунальну власність рухомого майна

Керуючись частиною 5 статті 16 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та розглянувши рішення Наглядової ради Установи «Центр розвитку місцевого самоврядування» від 04.12.2019 №39

Вирішили: 1. Дати згоду на прийняття у комунальну власність Заводської міської ради рухомого майна згідно з додатком (додається).

2. Уповноважити Заводського міського голову, Сидоренка В.В., забезпечити прийняття у комунальну власність рухомого майна відповідно до п. 1 цього рішення.

3. Закріпити рухоме майно, що приймається відповідно до п. 1 цього рішення, у оперативному управлінні Заводської міської ради.

4. Контроль за виконанням даного рішення покласти на заступника міського голову Добрулю С.В..

В.СИДОРЕНКО

міський голова

12 грудня 2019 року рішення №1

РІШЕННЯ РАДИ

Про внесення змін до бюджету на 2019 рік

Керуючись пунктом 23 частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»

Вирішили: 1. Внести зміни у помісячний розпис видаткової частини загального фонду бюджету на 2019 рік між кодами програмної та економічної класифікації згідно додатку №1(додається).

2. Внести зміни до спеціального фонду видаткової частини бюджету згідно додатку №2 (додається).

3. Затвердити профіцит загального фонду бюджету в сумі 9 300,00 грн.

4. Затвердити дефіцит спеціального фонду бюджету в сумі 9 300,00 грн. джерелом покриття якого визначити передачу коштів із загального фонду до бюджету розвитку.

5. Бухгалтерії міської ради внести зміни в помісячний розпис бюджету на 2019 рік.

6. Затвердити довідки про зміни до бюджету на 2019 рік.

В.СИДОРЕНКО

міський голова

12 грудня 2019 року рішення №2

РІШЕННЯ РАДИ

Про затвердження переліку проектів-переможців громадського бюджету м. Заводське на 2020 рік

Керуючись Бюджетним кодексом України, пунктом 23 частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та на виконання Положення про громадський бюджет (бюджет участі) у м. Заводському

Вирішили: Затвердити перелік проектів-переможців громадського бюджету у м. Заводське на 2020 рік:

1. Організація сучасного предметно-розвивального середовища як запорука різнобічного розвитку дітей дошкільного віку, 209 450,00 грн.

2. «Оновлення комплексу звукопідсилюючої апаратури для організації виховного процесу у школі та всебічного розвитку учнів», 99 810,00 грн.

3. «Інтерактивна підлога» - сучасне інноваційне диво! /Упровадження проекційної системи навчання, що сприяє розвитку здібностей дошкільників/, 99 900,00 грн.

4. Комп'ютеризована шкільна бібліотека – це оперативне і повноцінне забезпечення інформаційних, науково-дослідних, освітніх, культурних та інших потреб користувачів бібліотеки, 56 950,00 грн.

В.СИДОРЕНКО

міський голова

20 грудня 2019 року рішення №1

РІШЕННЯ РАДИ

Про міський бюджет на 2020 рік

Керуючись пунктом 23 частини 1 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та беручи до уваги рішення Лохвицької районної ради «Про районний бюджет на 2020 рік» від 19.12.2019 року

Вирішили: 1. Визначити на 2020 рік: доходи міського бюджету в сумі 35 864 827 гривень, у тому числі доходи загального фонду міського бюджету 35 254 827 гривень, доходи спеціального фонду міського бюджету 610 000 гривень згідно з додатком 1 до цього рішення;

видатки міського бюджету в сумі 35 864 827 гривень, у тому числі видатки загального фонду міського бюджету 29 814 618 гривень та видатки спеціального фонду міського бюджету 6 050 209 гривень;

профіцит за загальним фондом міського бюджету у сумі 5 440 209 гривень згідно

з додатком 2 до цього рішення; дефіцит за спеціальним фондом міського бюджету у сумі 5 440 209 гривень згідно з додатком 2 до цього рішення;

оборотний залишок бюджетних коштів міського бюджету в розмірі 100 000 гривень, що становить 0,3 відсотки видатків загального фонду міського бюджету, визначених цим пунктом;

резервний фонд міського бюджету у розмірі 100 000 гривень, що становить 0,3 відсотки видатків загального фонду міського бюджету, визначених цим пунктом.

2. Затвердити бюджетні призначення головним розпорядникам коштів міського бюджету на 2020 рік за бюджетними програмами згідно з додатком 3 до цього рішення.

3. Затвердити на 2020 рік міжбюджетні трансферти згідно з додатком 4 до цього рішення.

4. Затвердити на 2020 рік розподіл коштів бюджету розвитку на здійснення заходів на будівництво, реконструкцію і реставрацію об'єктів соціальної інфраструктури за об'єктами згідно з додатком 5 до цього рішення.

5. Затвердити розподіл витрат міського бюджету на реалізацію регіональних програм у сумі 23 031 327 гривень згідно з додатком 6 до цього рішення.

6. Установити, що у загальному фонді міського бюджету на 2020 рік до доходів належать надходження, визначені статтею 69 Бюджетного кодексу України, та трансферти, визначені статтею 101 Бюджетного кодексу України.

7. Установити, що джерелами формування спеціального фонду міського бюджету на 2020 рік:

1) у частині доходів є надходження, визначені статтею 691 Бюджетного кодексу України;

2) у частині фінансування є надходження, визначені пунктом 10 частини першої статті 71 Бюджетного кодексу України.

8. Установити, що у 2020 році кошти, отримані до спеціального фонду міського бюджету згідно з відповідними пунктами частини першої статті 691, частини першої статті 71 Бюджетного кодексу України, спрямовуються на реалізацію заходів, визначених відповідними пунктами статті 13, частиною другою статті 70 та частиною другою статті 71 Бюджетного кодексу України.

9. Визначити на 2020 рік відповідно до статті 55 Бюджетного кодексу України захищеними видатками міського бюджету видатки загального фонду на:

оплату праці працівників бюджетних

СТОР. 4 >>

<< СТОР. 3

установ;

нарахування на заробітну плату;
придбання медикаментів та
перев'язувальних матеріалів;

забезпечення продуктами харчування;
оплату комунальних послуг та енерго-
носіїв;

поточні трансферти населенню.

10. Відповідно до статей 43 та 73 Бюджетного кодексу України надати право міській раді отримувати в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, позики на покриття тимчасових касових розривів міського бюджету, пов'язаних із забезпеченням захищених витрат загального фонду, в межах поточного бюджетного періоду за рахунок коштів єдиного казначейського рахунка на договірних умовах без нарахування відсотків за користування цими коштами з обов'язковим їх поверненням до кінця поточного бюджетного періоду.

11. Головним розпорядником коштів міського бюджету забезпечити виконання

норм Бюджетного кодексу України стосовно:

1) затвердження паспортів бюджетних програм протягом 45 днів з дня набрання чинності цим рішенням;

2) здійснення управління бюджетними коштами у межах встановлених бюджетних повноважень та оцінки ефективності бюджетних програм, забезпечуючи ефективно, результативно і цільове використання бюджетних коштів, організацію та координацію роботи розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня та одержувачів бюджетних коштів у бюджетному процесі;

3) забезпечення доступності інформації про бюджет відповідно до законодавства, а саме: здійснення публічного представлення та публікації інформації про бюджет за бюджетними програмами та показниками, бюджетні призначення щодо яких визначені цим рішенням, відповідно до вимог та за формою, встановленими Міністерством фінансів України, до 15 березня 2021 року; оприлюднення паспортів бюджетних

програм у триденний строк з дня їх затвердження;

4) забезпечити у повному обсязі проведення розрахунків за електричну енергію, водопостачання, водовідведення, природний газ та послуги зв'язку, які споживаються бюджетними установами та укладання договорів за кожним видом енергоносіїв у межах встановлених обґрунтованих лімітів споживання.

12. У межах загального обсягу бюджетних призначень за бюджетною програмою окремо за загальним та спеціальним фондами бюджету міська рада за обґрунтованим поданням головного розпорядника бюджетних коштів здійснює перерозподіл бюджетних асигнувань, затверджених у розписі бюджету та кошторисі, в розрізі економічної класифікації витраток бюджету.

У винятковому порядку за обґрунтованим поданням головного розпорядника бюджетних коштів перерозподіл витраток в межах їх загального обсягу за бюджетними програмами, а також збільшення

витраток розвитку за рахунок зменшення інших витраток (окремо за загальним та спеціальним фондами бюджету), здійснюється за рішенням міської ради, погодженим з постійною комісією міської ради з питань стратегічного розвитку, планування, бюджету і фінансів.

13. Установити, що це рішення набирає чинності з 01 січня 2020 року.

14. Додатки 1-6 до цього рішення є його невід'ємною частиною.

15. Відповідно до частини четвертої статті 28 Бюджетного кодексу України забезпечити оприлюднення цього рішення в десятиденний строк з дня його прийняття в інформаційному бюлетені міської ради.

16. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань стратегічного розвитку, планування, бюджету і фінансів.

З додатками можна ознайомитись на сайті в документах.

В.СИДОРЕНКО
міський голова

20 грудня 2019 року рішення №2

В український рідний край поспішає Миколай

Святковий настрій і передчуття чогось неймовірного витають у повітрі. Мерехтять вогники і блискітки прикрашених ялинок, чується хрускіт пухнастого снігу, повітря пахне морозцем, ялинкою та мандаринами!

Попереду стільки всього неймовірного! Наступає довгоочікувана казкова пора, коли дива стають реальністю.

Найбільш щиро, з великим захопленням і радістю сприймають це свято діти, бо Святого Миколая завжди вважали покровителем і заступником дітей. Тож саме вони найбільше чекають на це свято. Адже малеча знає, що за її слухняність, старанність, працьовитість Святий принесе їм безліч подарунків.

Цього святкового дня в Заводському ОЗ «ЗОШ I-III ст. № 1» відбулося свято до дня Миколи Чудотворця, яке підготували учні 5 і 7 класів під керівництвом бібліотекарів Заводської міської бібліотеки № 1.

Під час проведення заходу учні 1 – 4 класів змогли потрапити в казку. Тож давайте і ми з вами заглянемо в чудову зимову історію:

Нічка-чарівниця – темна і казкова,
Розносить по світу дива загадкові,
Тільки раз у році нічка ця буває,
Коли щедрий Миколай дарунки посилає.

Дітки в цю ніч чекають подарунки, чим більше було чемних дітлахів, тим більше роботи для янголів (Денисенко Іри, 5 - В кл.) та (Мірошніченко Вероніки, 5 - В кл.): несуть кожух для святого Миколая, навантажують дарунки, та слідкують, щоб Святий отримав всі листи від дітлахів.

Але не все так просто в нашій казковій історії. Антипо – (Петриченко Ярослав 5 - В кл.) та його помічники Ябіда (Лукомська Віталіна 5 - В кл.) та Заздрість (Гаценко Ксюша 5 - В кл.) весь час намагалися завадити Святому Миколаю потрапити до дітлахів, навіть місяць викрали, тільки б діти отримали різочки замість подарунків. Навіть по вайберу зв'язалися з шаманом Сірком (Авер'янов Ярослав 7 - Б кл.), та домовились, щоб той захвав місяць у себе на півночі.

Та нам пощастило, сніговичок (Яцюк Максим 7 - Б кл.) підслухав розмову нечистих сил і покликав на допомогу свого братика сніговичка (Шиш Владислав 7 - Б кл.), які, порадившись, попросили Королеву Сновидінь (Радько Світлану 7 - Б кл.), щоб вона через дитячі сновидіння попередила дітлахів, що чорти поцупили місяць.

Ось так і наснився один і той же сон хлопчикам (Петрюку Ігорю 5 - В кл.) та (Журавському Олександрю 5 - В кл.) та дівчаткам (Слюсар Ані 5 - В кл.) і (Хрюченко Валерії 5 - В кл.), які теж вирішили допомогти Святому і вирушили в дорогу. По дорозі вони зустріли білочку (Мельник Аріна 5 - В кл.), яка подарувала їм чарівний горішок, який покаже дорогу до матінки Зими. На їхньому шляху зустрілися гномики (Дегтяр Владислав 5 - Б кл.), (Донанок Артем 5 - Б кл.) та (Яковина Єгор 5 - Б кл.), які звернули велетнів з дороги. Потім на їхньому шляху зустрілась мольфара Ксенія (Савченко Віталіна 7 - А кл.), якій діти подарували подарунки, і цим їй дуже розчулили, і вона їм розказала, де злі сили ховають місяць.

Довгим і тяжким був шлях у дітей, та, нарешті, їхня подорож скінчилася; вони потрапили до Матінки Зими (Гоєнко Олександри 7 - А кл.), яка заморозила злі сили і тримала їх аж доки не прийшов Святий Миколай (Кива Владислав 10 кл.) і не дозволив їх розморозити, домовившись, що вони повернуть місяць на небо. А дітлахів запевнив, щоб вони не переймалися. Навіть, якщо всі ліхтарики на планеті перестануть світити - дорогу на землю йому обов'язково освітять їхні чисті серця, які випромінюють добро.

А щоб кожен відчув чарівний дух цього свята, була створена «Творча майстерня Святого Миколая» на базі Заводської місь-

кої бібліотеки № 1. Де учні 7 - 8 класів Заводської ОЗ «ЗОШ № 1» та учні 6 – 7 класів Заводської ЗОШ № 2 з задоволенням допомагали виготовляти м'яку іграшку «Янголятко», яку разом з солодощами від Заводської міської ради подарували всім присутнім в залі.

Роздаючи подарунки, Святий Миколай бажав дітям бути чемними, добрими, справедливими, шанувати і допомагати своїм батькам.

Дитячі мрії мають здійснюватись.

А. Матяш
бібліотекар дитячого абонементу

«Святкове намисто України»

«Зима снігами все вітає,
А грудень землю обіймає,
Співа їй тихо колискову –
Й на весну сила прийде знову!»

Ліна Яковенко

Український народ багатий на колоритні і неповторні свята, традиції та обряди. Та пам'ятаючи і шануючи звичаї свого народу, ми започатковуємо нові свята, що сприяють збереженню та відродженню українських традицій. Вже здобуло неабияку популярність Свято вишиванки, а нещодавно група громадських діячів, акторів та успішних жінок із Вінниччини ініціювали запровадження Всесвітнього дня української хустки.

«Запровадження Всесвітнього Дня

Української Хустки на державному рівні викликано тим, що споконвіку українки носили хустку, яка вважалась оберегом, символізувала любов та свободу, вірність традиціям і патріотизм. Тож започаткування свята Української Хустки сприятиме збереженню та відродженню українських традицій», - зазначили ініціатори свята на сторінці події у Facebook.

Його пропонують відзначати щороку 7 грудня і з цієї нагоди у мережі запустили флешмоби #УкраїнськаХустка та «Зроби фото з хусткою» і тисячі світлин в яскравих хустках українок наповнили соціальні мережі. До флешмобу також долучилися українки діаспори в Латвії, Індії, Португалії, Казахстану, США та інших країнах.

Спробували пов'язати хустку за традиціями Полтавщини і учні 7-х класів Заводської ЗОШ №2 I-III ступенів. А відбулося все на презентації книги Ліни Яковенко «Святкове намисто України» за участі авторки. У своєму виступі Ліна Яковенко розповіла про себе (народилася вона в с. Харківці Лохвицького району), що надихнуло на створення книги, чому саме така назва: «Із давніх-давен наші прабабусі вважали коралові намисто оберегами. І ці прикраси, наче священні реліквії, передавалися по жіночій лінії. У книзі «Святкове намисто України» в поетичній формі розповідається про звичаї та обряди найкоштовніших древніх українських свят, де у разки намисто переплелися традиції, віру-

вання та щедра уява рідного народу».

Запрошуючи поринути у світ народних вірувань, учні прочитали вірші із презентованої книги про свято Маковія, Спаса, Святого Миколая та Різдвяну казку, які налаштували всіх на святковий настрій.

Поспілкувалися про зимові святкування та розваги, які відзначають у родинах дітей та дізналися про ще одне цікаве свято. 14 грудня у народі вшанували пророка Наума – покровителя навчання і науки, розуму, знань і добродійства. У давні часи навчальний процес розпочинався взимку – 1 грудня за старим стилем (14 – за новим). То була найзручніша пора здобувати освіту для сільських дітей. Бо, найосновні-

ші сільськогосподарські роботи вже було завершено. А тому вважалося, що саме в день Наума добре починати вчитися: «наука на ум піде».

Наостанок нашої зустрічі зробили мо-

танку оберіг «Мудрі рішення» або «Розумницю». Замість голови у ляльки – горіх, який з давнини вважався символом мудрості та міцності. Створюючи такий оберіг, всі подумки просили допомоги у

навчанні чи прийнятті важливих рішень, підтримки у справах та починаннях.

Сподіваюся, що після такої незабутньої і теплої зустрічі із письменницею Ліною Яковенко діти по-іншому сприйматимуть

традиційні свята, які ми отримали у спадок. Будуть берегти і поважати їх, щоб не перервався зв'язок поколінь і збереглася генетична пам'ять нашого народу.

Лисенко Н., бібліотекар

Марафон написання листів: як рятувати життя підписами

Марафон написання листів – це щорічна глобальна кампанія за звільнення незаконно засуджених людей та прискорення розслідування суспільно важливих справ. Вона проводиться по всьому світу до Міжнародного дня прав людини 10 грудня та об'єднує мільйони небайдужих людей у всьому світі. Це акція, яку Amnesty International влаштовує в понад 200 країнах планети. В Україну марафон прийшов 2006 року. А почалося все з сусідньої Польщі в 2001 році. Член Amnesty International Вітек Гебановські у Варшаві почув історію: люди в африканській країні збиралися разом та писали стільки листів на підтримку прав людей, скільки встигали за певний проміжок часу. Тобто влаштовували такий собі марафон, на якому треба не бігати на час і швидкість, а писати. Зараз люди з усього світу пишуть листи підтримки та підписують петиції на захист тих, чий права були порушені. Це допомагає змінити життя конкретних людей – героїв та героїнь Марафону написання листів.

Головне завдання Марафону – зібрати якомога більше підписаних петицій та написаних листів. Петиції завжди адресовані конкретній людині (прокурору, президенту, представнику ООН...), яка може своїм рішенням щось змінити. Листи на Марафоні пишуть безпосередньо ув'язненим або ж їхнім родинам, аби підтримати та нагадати – ви не самі, ми про вас знаємо й робимо все можливе, аби ви повернулися додому.

Долучитися до Марафону, підписати петиції на написати листи підтримки мали змогу старшокласники ОЗ «Заводська ЗОШ І-ІІІ ступенів №1» і Заводської ЗОШ І-ІІІ ступенів №2 та студенти Лохвицького механіко-технологічного коледжу ПДАА 3 грудня в Заводській міській бібліотеці №1. Захід проводила координатор Марафону написання листів Кравченко Інна, студентка СумДУ, спеціальність «Соціальна робота», кафедра «Психології, політології та соціокультурних технологій».

Із виступу студентки-волонтерки ми дізналися, що таке Марафон написання

листів, як підписані нами петиції допоможуть постраждалим та як взяти участь в акції. Трагічні історії не залишили байдужими присутніх і всі підписалися та написали листи підтримки тим потерпілим, історія яких найбільше вразила. Писали листи українською мовою, англійською, спробували навіть китайською, доповнювали різнокольоровими малюнками та українською символікою із вірою в те, що вони зможуть допомогти, підтримають ув'язнених та їх родини.

Всіх хвилювало найважливіше питання – чи означає підпис на петиції 100%-е звільнення людини? Відповідь – ні. Але ці листи важливі. Український політв'язень Олег Сенцов після звільнення наголошував, що найбільше в неволі чекав листи підтримки.

Тож, яка користь від петицій, чи допомогли вони комусь? Так! Упродовж 2006 – 2017 років завдяки марафону у 75 зі 146 справах сталися позитивні зміни. Моузес Актугба завдяки марафону залишився живим – його помилували після 10 років очікування смертного вироку. Білоруський правозахисник Аляксей Біляцький вийшов на свободу. Магадіну з Чаду, якого збиралася довічно ув'язнити за пост у Facebook, пом'якшили вирок. Юристку з Китаю Ні Юлань, яка захищала права незаконно виселених людей, а також сама лишилася без будинку, перестали переслідувати та цькувати після марафону. А ув'язненій за боротьбу з корупцією Лю Пін після марафону дозволили побачення з донькою. І це лише 6 позитивних зрушення з 75.

Долучитися до Марафону можна онлайн. Для цього достатньо обрати на сайті Марафону-2019 <https://marathon.amnesty.org.ua/> героя, перейти за посиланням і слідувати інструкції. Це найменше, що ми зможемо зробити в підтримку тих, чий права було грубо порушено.

Цього року Марафон присвячений молоді, що змінює цей світ на краще і чий права опинилися під загрозою.

ЕМІЛЬ АСТРАВКО, БІЛОРУСЬ. УВ'ЯЗНЕНИЙ ПІДЛІТОК МРІЄ ПРО

СВОБОДУ. Йому було всього 17 років, коли його засудили до 10 років тюремного ув'язнення за розповсюдження наркотиків. Еміль підробляв після школи кур'єром в одній інтернет-компанії. Роботодавець запевняв його, що посилки, які він доставляв, містять дозволені законом суміші для куріння, але там знаходилися заборонені наркотичні засоби. Слідство навіть не спробувало встановити ані власника компанії, ані інших осіб, пов'язаних з цією справою. До кримінальної відповідальності було притягнуто тільки Еміля.

САРА МАРДІНІ ТА ШОН БІНДЕР, ГРЕЦІЯ. ЇМ ЗАГРОЖУЄ УВ'ЯЗНЕННЯ ЗА ПОРЯТУНОК ЖИТТІВ. Вони були волонтерами у пошуково-рятувальній організації на острові Лесбос та допомагали людям, що опинилися у небезпеці у морі. Їх запроторили до в'язниці, обвинуватили у шпигунстві, контрабанді людей та приналежності до злочинної організації. У грудні 2018 року їх відпустили під заставу, наразі вони очікують на суд.

ЯСАМАН АР'ЯНІ, ІРАН. 16 РОКІВ В'ЯЗНИЦІ ЗА ПРАВО НЕ НОСИТИ ХІДЖАБ. Ясаман Ар'яні та її мати Моніре Арабшахі були засуджені до шокуючих 16 років ув'язнення за їхню боротьбу проти дискримінаційних законів про примусове носіння хіджабів. Їх заарештували у квітні 2019 року через відео, на якому вони, будучи без хусток, роздавали квіти пасажирам поїзду, призначеного тільки для жінок.

ОКСАНА МАМЧЕНКО ТА ЇЇ ДІТИ, Україна. ПОТРЕБУЮТЬ ЗАХИСТУ ВІД ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА. Протягом двох десятиліть Оксана страждала від фізичного, психологічного та економічного насильства від свого чоловіка. Так само страждали її 12 дітей. У 2018 році Оксана наважилася розлучитися. Проте вона та діти продовжують жити зі своїм кривдником під одним дахом, і насильство продовжується. Суд вже тричі видавав обмежувальні приписи, згідно із якими колишній чоловік не має права знаходитися із ними в одному домі та набли-

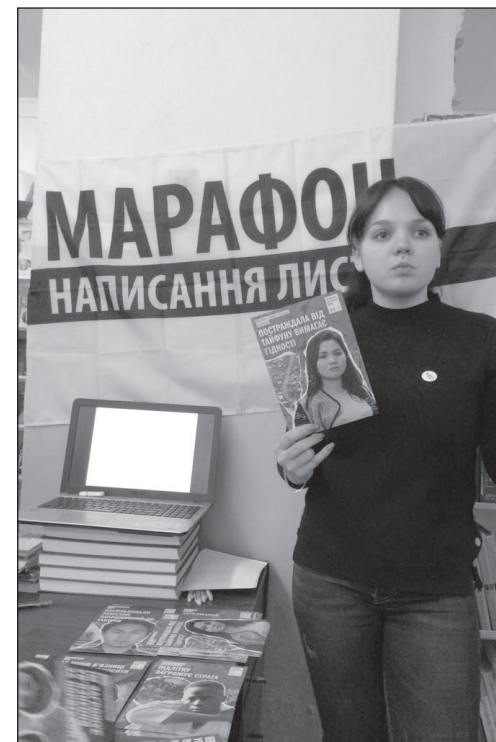
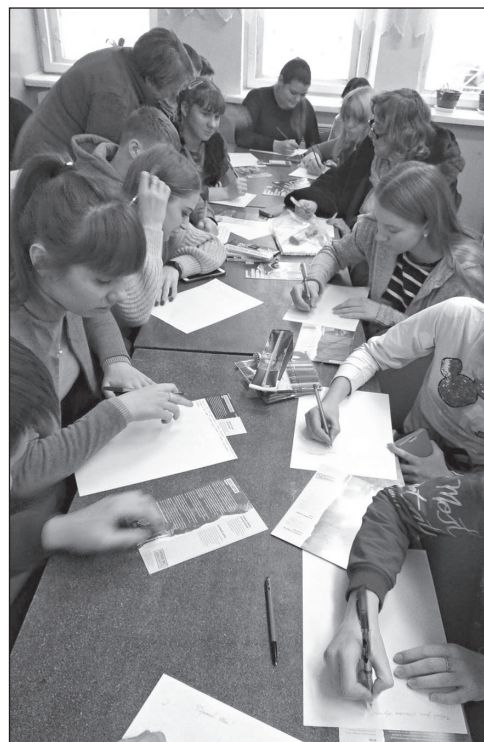
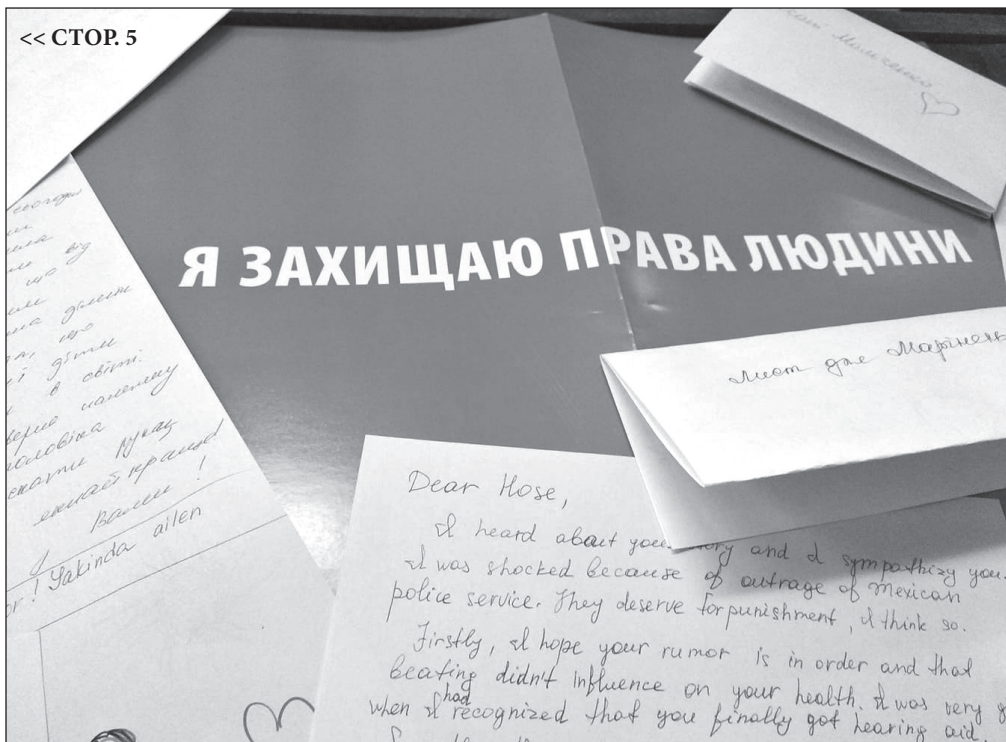
жатися до них. Але він проігнорував їх усі, а поліція не зробила достатньо для їхнього виконання.

ІЛІЯСИЦЗЯН РЕХЕМАН, КИТАЙ. НАСИЛЬНИЦЬКИ ЗНИКЛИЙ, ЗАПРОТОРЕНИЙ ДО ТАБОРІВ. У 2017 році, Іліясицзян Рехеман навчався в університеті у Єгипті та доглядав за своєю родиною. Несподівано, у липні того року люди з уряду під тиском змусили владу Єгипту повернути сотні уйгурів до Китаю. Іліясицзян наразі знаходиться у одному з китайських таємних таборів для перевиховання, де відбуваються численні порушення прав людини.

ХОСЕ АДРІАН, МЕКСИКА. ЗАТРИМАНИЙ ТА ПОБИТИЙ ПОЛІЦІЄЮ. Хосе Адріан просто повертався додому зі школи, коли раптом опинився на місці сутички між групами молодих людей, в результаті якої було пошкоджено поліцейську машину. Поліцейські накинулися на Хосе Адріана та штовхнули його на свою машину. Йому було всього 14 років, і поліцейські заарештували його без жодних пояснень і навіть не зателефонували його батькам. Вони забрали його до поліцейського відділку та катували його. Хосе Адріан має порушення слуху, яке могло йому завадити спілкуватися із поліцейськими під час затримання.

МАГАІ МАТІОП НґОНґ, ПІВДЕННИЙ СУДАН. ПІДЛІТКУ ЗАГРОЖУЄ СТРАТА. 17-річний підліток, знаходиться у «камері смертників» у Південному Судані. Йому було 15 років, коли його визнали винним у вбивстві його двоюрідного брата та засудили до смерті через повішення. Під час суду Магаї розповів судді, що йому було всього 15 років в той час і що смерть його двоюрідного брата була нещасним випадком. У Магаї не було адвоката під час судового процесу.

МАРІНІЛЬ СУМООК УБАЛЬДО, ФІЛІППІНИ. ПОСТРАЖДАЛА ВІД ТАЙФУНУ ВИМАГАЄ ГІДНОСТІ. Марініль Сумоок Увальдо було всього 16 років, коли

вона стикнулася із руйнівними наслідками зміни клімату. Маринель пережила смертоносний тайфун Йоланда у 2013 році. І саме тому вона стала активісткою, яка прагне домогтися від влади Філіппін та урядів країн всього світу рішучих дій з подолання зміни клімату та її наслідків. Вона робить це задля своєї спільноти, та всіх інших, кого спіткала схожа доля.

Щодня за наші права та свободи борються сотні активістів і активісток у всьому світі. Але часом трапляється так, що їм стає життєво необхідною допомога кожного з нас. І найменше, що ми можемо зробити, написати листа підтримки.

Лисенко Н., бібліотекар

Україна у вирі радянського тоталітарного режиму

Репресії сталінського режиму завдали відчутного удару по усьому суспільству, понівечили долі мільйонів людей. В атмосфері страху, наклепів, насильства виховувалось не одне покоління людей. Україна зазнала величезних демографічних втрат, був знищений цвіт її інтелігенції, зруйновано генофонд.

Скільки людських життів забрав, скільки зламаних доль залишив по собі Червоний Молох радянського тоталітарного режиму? Які масштаби більшовицьких репресій? Щоб знайти відповіді на ці болючі питання в Заводській міській бібліотеці №1 для студентів групи Т-31 б за спеціальністю «Виробництво хліба, кондитерських, макаронних виробів і харчоконцентратів», класний керівник О.Л.Продченко та групи Т-346 за спеціальністю «Бродильне виробництво і виноробство» Лохвицького механіко-технологічного коледжу ПДАА підготували годину історичної правди «Україна у вирі радянського тоталітарного режиму». Сьогодні дуже важливо привертати увагу молоді до минулого, розповідати про жахи тоталітаризму, страждання мільйонів невинних, що стали жертвами радянського режиму та навчити, як важливо розвивати демократію, дотримуватися прав людини, берегти культурні традиції, щоб страшні роки не повторилися знову.

Українська нація пройшла не одне випробування на шляху одержання незалежності (навіть зараз нас випробовують на міцність), але найдраматичнішими залишаються сторінки минулого століття. Кривавими багнетами насаджувалася радянська влада, зміцнювався тоталітарний режим, набуло апогею масове політичне насилля над людиною, яке було санкціоновано вищим керівництвом СРСР. Як антилюдяна та антинародна, так і антиукраїнська політика «великого терору» суттєво деформувала людину та систему її цінностей.

Тоталітарний режим прагнув встановити повний контроль над усіма сферами життя людини та суспільства. Такий режим не міг обійтися без насилля, без застосування в управлінні й внутрішній політиці терору, без придушення будь-якого інакодумства, недопущення будь-якої критики режиму.

В Україні репресії здійснювалися в осо-

бливо страшних розмірах: сталінський режим прагнув знищити рух за самоствердження української нації. Сталін боявся, що Україна може вийти зі складу СРСР і голодом, репресіями та терором «вбивав український національний рух». Масові репресії трьома великими хвилями прокотилися по Україні, знищуючи на своєму шляху людські життя, ламаючи людські долі.

Перша хвиля – розкуркулення, депортації, викриття шкідницьких організацій, боротьба проти відомих українських громадських діячів та інтелігенції. Першою жертвою масового терору стало селянство. Сталін розпочав кампанію «ліквідації куркульства як класу». Куркулями оголосили найбільш працьовитих господарів. Зрозуміло, що вони були рішучими противниками колективізації. В них відбирали землю, майно, все, що вони заробляли важкою працею. Того, хто не погоджувався, примусово виселяли в Сибір або розстрілювали. За підрахунками демографів, від колективізації постраждало близько 1 млн. людей.

Першим політичним процесом стала так звана «шахтинська справа» 1928 р. За нею були притягнені до відповідальності інженери та техніки Донецького басейну, яких обвинувачували у свідомому шкідництві, організації вибухів на шахтах тощо. Насправді ніякої організації не існувало та 53 спеціалісти були засуджені. 5 чоловік отримали смертний вирок, інші – різні строки ув'язнення. Після цієї «справи» почалося багаторічне цілеспрямоване переслідування так званих буржуазних спеціалістів, яке призвело врешті-решт до майже цілковитого знищення цього нечисленного прошарку освічених людей.

Ще був сфабрикований процес над «Спілкою визволення України» (1930) із звинуваченням у підготовці збройного повстання, що мало на меті відновлення самостійної «буржуазної» України. І знову – ніяких доказів, а 45 українців отримали різні строки ув'язнення.

Потім – сфальсифікована справа «Українського національного центру» (1931) – процес над колишніми провідними діячами УНР, серед яких були М. Грушевський, В. Голубович та ін.

Радянська влада переслідувала

віруючих і релігійні конфесії. 28-29 січня 1930 р. відбувся надзвичайний «самоліквідаційний» собор Української Автокефальної Православної Церкви. З 34 єпископів заарештовано 24, ще 8 зникли без суду і слідства.

І таких «викриттів» було багато.

Всі ці страшні дії радянського режиму викликали протести по всій країні. Українське суспільство було готове до зриву у будь-який момент. Кінець 1920-х – початок 1930-х років – Україна повстала. Селяни створювали озброєні загони, виганяли комісарів і відновлювали самоуправління. Масові виступи охопили Поділля, а потім і інші регіони України. З 1928 по 1931 рік дослідники нарахували майже 5 тисяч повстань. Радянська влада відповіла терором, проти селян застосовували війська, кулемети і гармати, непокірних розкуркулювали і вивозили у Сибір, оголосили хлібозаготівлю і забрали усі харчі. Та українці оборонялися. За перші 7 місяців 1932 року сталося 923 повстання, у яких взяли участь понад 100 тисяч людей. А тоді голод забрав сили і на весну 1933 року українці помирили цілими селами. Голодомор став для Сталіна вирішальним ударом у відповідь на те, що він називав страхом втратити Україну.

І Україну накрила друга хвиля репресій – голодомор, боротьба з «націоналістичним ухильництвом».

У повісті «Все тече», яку вперше надруковано у ФРН 1970 року, російський письменник Василь Гроссман описав події в Україні у 1933 році, зокрема, голодомор, репресії, антигуманність комуністичної ідеологічної системи: «А наказ — убити голодом селян в Україні на Дону, на Кубані, убити з малими дітьми... Шукали зерно, неначе не хліб це, а бомби, кулемети. Землю штрикали багнетами, шомполами, всі погреби перекопали, всі підлоги повиламували, у городах шукали. Вдень і вночі підводи скрипіли, пил над усією землею висів, а елеваторів не було, зсипали на землю, а навколо вартів ходять. Зерно до зими від дощу намокло, горіти стало — забракло в радянської влади брезенту мужицький хліб прикрити. А коли ще з сіл везли зерно, навколо пил піднявся, все в диму: і село, і поле, і місяць уночі. Один із глузду з'їхав: горимо, небо горить, земля горить! Кричить! Ні, небо не горіло, це

життя горіло ... Пішов селами суцільний мор. Спершу діти, старі, потім середній вік...» Жахливі людські втрати, яких зазнала Україна від штучного голоду.

Левко Лук'яненко, майбутній автор Акту про незалежність України, не помер у ті страшні роки лише завдяки гнилій картоплі, яку зміг сховати його батько. Василь Барка, письменник, який розказав світу про Голодомор, вчителюючи на Кубані, дивом уцілів у голод. Олесь Гончар, класик української літератури, врятувався завдяки сухарям, які вдалося дістати його бабусі. Але близько 4 мільйонів не вижили. Понад півмільйона не народилося. Помер кожен восьмий мешканець України.

Упродовж десятиліть масове вбивство людей штучним голодом не лише навмисно замовчувалося радянською владою, а й взагалі заборонялося про нього будь-де згадувати. Ми мусимо пам'ятати і донести світу, що штучні голодомори радянської епохи були нашим українським Голокостом. Це був свідомий геноцид українського народу, який наклав свій безжальний відбиток на всю нашу історію, на національну самосвідомість.

Сталінська тоталітарна машина не зупинялася ні на мить, вона продовжувала знищувати усіх, хто був або лише потенційно міг бути в опозиції до неї. Настала третя хвиля – доба «великого терору».

Паралельно з Голодомором селян, Сталін вдарив і по українській інтелігенції. Почалися необґрунтовані репресії, пошуки «ворогів народу», «антирадянських елементів», які були страчені репресивною партійною і державною системою в підвалах катівень, замордовані та перетворені у «табірний пил». Це була боротьба з українським націоналізмом; з ухилами в партії; чистка партійної верхівки, репресії проти членів КП(б)У; репресії в армії; репресивні заходи проти українських діячів культури. Українці були страчені репресивною партійною і державною системою в підвалах катівень, замордовані та перетворені у «табірний пил».

Місця масового захоронення жертв сталінського терору є по всій території колишнього СРСР. Карельське урочище Сандармох тільки одне з них. З 27 жовтня по 4 листопада 1937 року там

СТОР. 7 >>

<< СТОР. 6

убили 1111 в'язнів соловецького етапу. Серед них і 290 кращих представників української культурної та наукової еліти. Серед убитих, зокрема, засновник театру «Березіль» Лесь Курбас, драматург Микола Куліш, історики Олександр Бадан-Яворенко, Сергій Грушевський, Володимир Чехівський, науковці Степан Рудницький, Микола Павлушков, Василь Волков, письменники Валер'ян Підмогильний, Павло Филипович, Валер'ян Поліщук, Григорій Епик, Мирослав Ірчан, Марко Вороний, Михайло Козорис, Олекса Слісаренко, Михайло Яловий, міністр фінансів УСРР Михайло Полоз, колишній міністр освіти УНР Антон Крушельницький та його сини Остап і Богдан.

Всього в Україні з 1930 рік по 1941 рік було розкрито більше 100 різних «центрів», «блоків», «організацій». За сфабрикованими справами розстріляно сотні тисяч людей. Репресовано багато видатних діячів культури. Доба Розстріляного відродження — особлива сторінка в історії української літератури. Цей короткий період умістив таку кількість талановитих митців, зухвалих новаторських експериментів та безкомпромисних шедеврів, якої вистачило б на ціле сторіччя. Кожен із визначних діячів відчув на собі репресивну машину тоталітарної системи. Біографія майже всіх митців цього покоління завершується словами «розстріляний», «загинув у заслання», «наклав на себе руки». А ті, кому вдалося вціліти, вже ніколи не змогли творити так само сміливо й самобутньо, як під час цих буремних років. Точну кількість жертв «Розстріляного відродження» не врахувати.

Репресії сталінського режиму завдали відчутного удару по усьому суспільству. Була понівечена доля мільйонів людей. В атмосфері страху, наклепів, насильства виховувалось ціле покоління людей. Україна зазнала величезних демографічних втрат, був знищений цвіт її інтелігенції, зруйновано генофонд.

Та репресивна машина тоталітарного режиму тільки набирала обертів. Червоний Молох вимагав все нових і нових жертв. В країні відбувалися масові порушення прав і свобод людини: фабриквалися справи, слідство велося формально, швидкими темпами, «зізнання» вибивалися тортурами, суди проходили заочно, родичі не знали, де був похований засуджений(на). За словами поета П. Ребра, «вельми трагічною була доля людей, які прийшли на цей світ з болгарськими, польськими, єврейськими, німецькими, грецькими, татарськими, естонськими прізвищами: вони, як правило, отримували розстрільні статті як «шпигуни». У такому ж темпі й виконувалися вироки.

Одним із наймасштабніших злочинів стала операція «Вісла». Історики зазначають, що операція стала інструментом етнічної чистки: українців примусово переселяли, позбавляючи права власності на колишні господарства і майно. У 1947 році за рішенням партійного і державного керівництва СРСР, Польської республіки та ЧСР примусово, з використанням військ, проводилася депортація українців з їхніх етнічних територій, — Лемківщини, Надсяння, Підляшшя і Холмщини, — на території у західній та північній частині польської держави, що до 1945 року належали Німеччині. Лише за три місяці (квітень–липень) було силоміць переселено понад 140 тисяч українців. Вони в цей період зазнавали насильства, їх арештовували та розстрілювали.

Та українці не змирилися, не зламалися і продовжували вірити і боротися за незалежну і самостійну Україну. У 1960-

1980-х р.р. почало формуватися покоління шістдесятників, самвидав, дисидентський рух як вияв політичної опозиції комуністичному режимові в Україні. Яскравими прикладами непокори є нелегкий життєвий шлях Василя Стуса і Алли Горської. Їх вбила радянська система, але вони, навіть під страхом смерті не зрадили своїй ідеї — жити у вільній Україні.

Василь Стус (06.1938-04.09.1985) - видатний український поет, перекладач, прозаїк, мислитель, літературознавець, правозахисник, борець за незалежність України у ХХ столітті. Один із найактивніших представників українського дисидентського руху. На прем'єрі фільму «Тіні забутих предків» (1965 р.) приєднався до протесту, закликав зупинити арешти інтелігенції. За це Стуса відрахували з аспірантури та розпочали стеження. Весь цей час він укладав збірки, проте не міг видавати їх через тиск влади і перше легальне видання Стуса легально побачило світ аж у Бельгії. Та попри тиск, поет не зупинив активної діяльності. У віці 34 роки його вперше арештували та засудили «за антирадянщину». У трудовому таборі Стус зрікає радянського громадянства: «Бути радянським громадянином — це значить бути рабом». Після повернення до Києва (1979 р.) він приєднався до Української Гельсінської групи. Рік потому Стуса знову арештували та надали державного адвоката - відомого сьогодні Віктора Медведчука. Поет програв процес — його знову засудили, цього разу до 15 років. «В чому саме мене звинувачують, мені зрозуміло. Але винним я себе не визнаю.» Василю не судилося дожити до кінця строку. В таборі він зустрівся із нелюдськими умовами утримання, стан його здоров'я постійно погіршувався. Він продовжував писати вірші, але їх постійно вилучали. Про Стуса знали — його намагалися визволити. Навіть пробували висунути на Нобелівську премію. Однак він загинув в холодному карцері за 6 років до розпаду СРСР і був похований на табірному цвинтарі. За офіційними даними, причина смерті — зупинка серця. Товариш Стуса, також колишній політв'язень, Василь Овсієнко нарівні з цією версією висував припущення про загибель від удару карцерними нарами, цілком імовірно, зумисне підлаштовану наглядачами.

19 листопада 1989, разом із побратимами Юрієм Литвином і Олексою Тихим, що також загинули в таборі, поета перепоховали в Києві на Байковому кладовищі. Реабілітований у 1990 році. Лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка (1991), Герой України (2005).

Василю Стусу довелося бути на похованні Алли Горської, яку теж вбила радянська система.

Алла Горська (18.09.1929-28.11.1970) народилася в Ялті. Вона походила з номенклатурної радянської родини (її батько Олександр Валентинович працював на керівних посадах у кінорежисурі — був директором Ялтинської кіностудії, «Ленфільму», Київської й Одеської кіностудій, очолював театр-студію кіноактора на Кіностудії ім. О. Довженка) і водночас була талановитою художницею. Таке становище відкривало перед дівчиною якнайширші перспективи в світі мистецтва. Та вона вибрала інший шлях, ставши українською дисиденткою. В роки так званої «хрущовської відлиги» Алла Горська активно включилася в процес національного відродження. Вирішивши в зросійщеній сім'ї, вона свідомо перейшла на українську мову спілкування.

У 1962 році Алла Олександрівна стає одним із засновників Клубу творчої молоді. Одного разу в Клубі хтось пригломшив новиною: у Жовтневому палаці, де в кімнаті №13 вони засідали, до війни

була катівня НКВС. Створили комісію для збору матеріалів про сталінські репресії. Горська, разом із поетом Василем Симоненком і режисером Лесем Танюком, розпитували людей, яким пощастило повернутися з ГУЛАГу. Спогади очевидців привели до Биківні — північно-східної околиці Києва. 1962 року Горська, Танюк та Симоненко поїхали туди і побачили звичайну картину: горби, травичка, пахнуть кози, хлопчача ганяють у футбол. Та коли придивилися: замість м'яча — прострелений череп. Місцевий дідусь за чарку розповів, як енкаведисти від літа 1936-го й до початку війни ховали тут свої жертви. Потім виявили поховання замордованих на Лук'янівському цвинтарі. Про свої знахідки написали до Київради та відповіді не отримали, проте «потрапили на олівчик» КДБ. Василю Симоненку ці відкриття коштували життя. У Черкасах йому в міліції відбили нирки і у 1963-го поет помер. Горській погрожували по телефону, виключили зі Спілки художників, Клуб творчої молоді закрили. Та Алла не зрадила своїм переконанням.

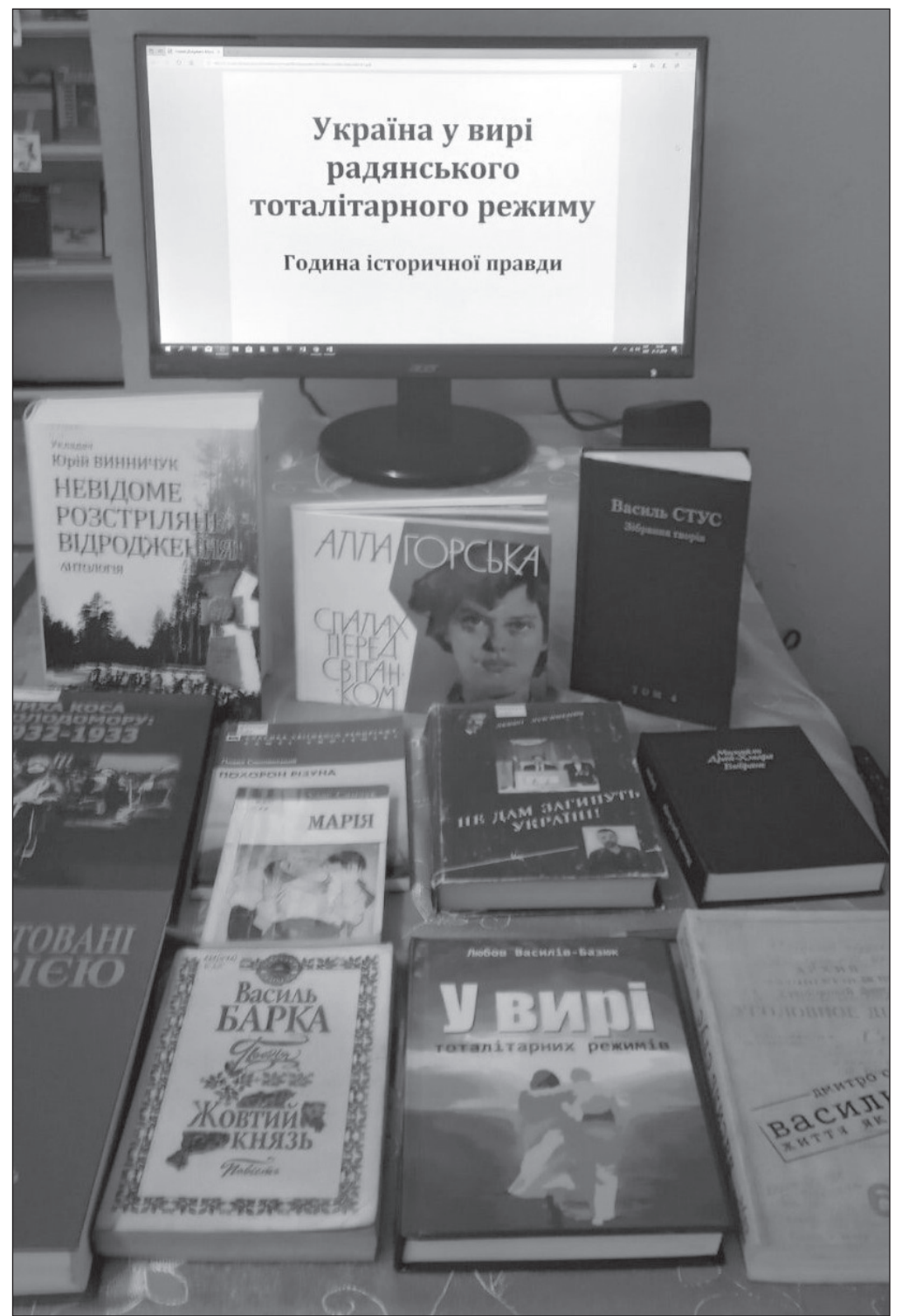
По арештах української інтелігенції в 1965 році А. Горська подала окрему скаргу прокуророві УРСР. Це були її перші відкриті сутички з органами держбезпеки. Вона подавала клопотання на захист П. Заливахи, була присутня на процесі В. Чорновола, де з групою киян заявила протест проти незаконного ведення суду. У квітні 1968 року вона поставила свій підпис під листом-протестом 139 діячів науки і культури на ім'я Л. Брежнєва, О. Косигіна та М. Підгорного у зв'язку з арештами і протизаконними закритими судами над дисидентами. У відповідь — переслідування з боку

радянських органів безпеки, виклики в КДБ, попередження, стеження та погрози.

Життя Алли Горської обірвалося 28 листопада 1970 року. Друзі і знайомі донині впевнені, що загадкова смерть — це справа рук КДБ. Її знайшли на дачі в погребі із прорубаною сокирою головою. Звинуватили у вбивстві свекра, чоловіка похилого віку, якого теж знайшли мертвим на залізничній колії. За кілька тижнів, коли чоловікові Алли в міліції повертали частину особистих речей загиблих, той поцікавився, чи не страждала його дружина перед смертю. «Убито одним ударом, професійно! - відповів офіцер.» Справу закрили. Алла Горська залишила по собі картини, і головне — пам'ять як про Людину.

Скільки людських життів забрав, скільки зламаних долів залишив по собі Червоний Молох радянського тоталітарного режиму? Які масштаби більшовицьких репресій? На ці питання ми ще не знайшли всіх відповідей. Архіви, хоч і поволі, розсекречуються і, можливо, наступне покоління стане свідками розкриття тих жахливих подій, що породила радянська система. Пам'ятайте про це, щоб такі жахіття більше ніколи не повторилися. Адже Росія і досі виношує плани — поневолити Україну, підкорити своїм імперським амбіціям. Вже була спроба встановити тоталітарний режим через президента-маріонетку Януковича, але молодь, студенти, свідомі українці вибрали інший шлях. Тоді Росія відібрала Крим і розв'язала війну на Сході України. Боротьба не закінчується. І яким буде наше майбутнє залежить від кожного з нас.

Лисенко Н., бібліотекар

Чи любите Ви українську мову, так як люблять її наші студенти?

7 грудня 2019 року відбувся обласний етап XX Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика. Усіх учасників третього туру (і учнів, і студентів) зустрічали в стінах Полтавської ЗОШ І-ІІІ ст. №38.

Наш навчальний заклад – Лохвицький механіко-технологічний коледж ПДАА – представляла студентка 2-го курсу Кучерява Анна (група Т-216).

Приємно, що на конкурсі знавців рідної мови Аня посіла 4-е місце з-поміж 21-го учасника; більшість завдань вона виконала на максимальну кількість балів!

Вітаємо нашу студентку, пишаємося її досягненнями, зичимо творчих успіхів і нових досягнень.

Медведева М.Г.,
викладач української мови

Районний семінар музичних керівників ЗДО

20 грудня у закладі дошкільної освіти №2 «Теремок» пройшов семінар музичних керівників Лохвицького району, Сенчанської та Лохвицької ОТГ. Темою професійного зібрання було упровадження у освітню роботу ЗДО методу ініціативної творчої групи з питання впливу оформлення середовища та музичного виховання на творчий розвиток дошкільника.

Гостей зустріли казкові герої (ростові ляльки, виготовлені працівниками дитсадка) веселою музичною руханкою, що додала присутнім позитивного налаштування на роботу.

Вихователь-методист А.В.Заславець поділилася досвідом роботи з організації ініціативної творчої групи у дошкільному закладі. Адже, лише в згуртованому творчому колективі можна досягати творчих успіхів. Підтвердженням цього стала відео презентація «Ініціативна творча група – команда креативних однодумців», що викликала жваве захоплення серед присутніх.

На семінарі пройшло підсумкове засідання творчої групи з виготовлення музичних інструментів для шумового оркестру з підручного матеріалу (керівник творчої групи В.О.Самофал). Вихователі представили на розсуд журі незвичні музичні вироби з предметів, які зазвичай ми просто викидаємо як непотріб. Це: тріщали з картонних упаковок, наповнені різними крупами; маракаси з пляшок та металевих банок з-під напоїв; тамбури з яєць кіндер сюрпризу... Найкращою визнано шумову цукерку з циліндра для силіконових лопаточок, оздобленого різнокольоровими кришечками з пластикових пляшок. Гості особисто перевірили інноваційні інструменти в дії, створивши імпровізо-

ваний шумовий оркестр, що звучав професійно і колоритно.

Практичний психолог В.П.Клем провела для гостей тренінг «Вплив музики на настрій». Після наведених цікавих фактів присутні на малюнках відтворювали стан настрою під час звучання різних мелодій. Чарівні мелодії нашого земляка Ісаака Дунаєвського (у січні наступного року відзначатиметься 120 років від дня народження) перетворилися на незвичні кольорові гамаи. На завершення тренінгу кожен учасник отримав різнобарвну нотку-посмішку.

Учасники заходу ознайомилися з освітнім середовищем «Теремка», оглянули холи і групові приміщення, які у переддень Новорічних свят перетворилися на сюжети зимової казки.

Вихованці старшої групи «Веселка», разом з вихователем Н.В.Фесун, запросили гостей у незвичну Новорічну подорож по країнах світу. Маленькі артисти у яскравих костюмах, що виготовили батьки, перетворилися на представників різних народів світу, граційно виконували танці, злагоджено співали хоріві пісні, декламували вірші, вправно грали на музичних інструментах. Упродовж дійства весела Баба Яга (роль якої феєрично зіграла вихователь Ю.А.Споденейко) та добрий Дід Мороз (вихователь А.О.Сніжко) створювали неймовірну атмосферу веселощів та позитиву. Дітлахи отримали від Діда Мороза солодощі, а гості від Баби Яги – булочки у формі скрипичного ключа.

При підведенні підсумків заходу методист РМК Н.І.Чірікова надала методичні рекомендації, подякувала працівникам «Теремка» за творчу злагожену роботу.

Олександр Дро'язко,
завідувач ДНЗ №2 «Теремок»

БУДЬТЕ ОБЕРЕЖНІ З ВОГНЕМ !

При загорянні електрообутових приладів та пристроїв:

Негайно вимкніть апарат. Якщо доступ до електророзетки не можливий, вимкніть джерело електроживлення. Викличте пожежну охорону.

Якщо після знеструмлення електрообутових приладів чи пристрою горіння не припинилося, залийте водою, при цьому слід стояти обіч апарата.

Негайно виведіть із приміщення людей, котрі не беруть участь у гасінні пожежі, насамперед дітей і осіб похилого віку.

Після ліквідації загоряння провітріть кімнату.

У під'їзді чи будинку запахло димом:

Негайно викличте пожежну охорону, повідомте сусідів і разом з ними вийдіть на сходову клітку, взявши з собою відро з водою, цупку тканину, вогнегасник.

Якщо є змога, визначте, де горить і що горить, увімкніть систему димовидалення, щільно позакривайте двері до квартир.

Разом з сусідами спробуйте локалізувати осередок пожежі та погасити його, намагаючись гасити не вогонь, а речі, які горять. Використовуйте для цього будь які підручні засоби, що є в будинку, не забуваючи про безпеку людей. Якщо погасити пожежу до прибуття пожежників не можливо, сповістіть мешканців будинку і, не створюючи паніки, виведіть дітей і людей похилого віку на вулицю, використовуючи для цього сходові марші, або пожежні драбини між балконами. Під час переходів через задимлені ділянки затримуйте дихання.

Почувши крики про допомогу, виламайте двері квартири. Перш ніж увійти в приміщення, накрийтеся з головою мокрим покривалом або якоюсь тканиною, дихайте через вологу хустку; просувайтесь поповзом або пригнувшись, орієнтуйтеся на голос чи плач.

ПОВОДЖЕННЯ З ПІЧНИМ ОПАЛЕННЯМ

Однією з поширених небезпек, що призводить до пожежі є неправильне використання пічного опалення. Частіше випадки пожеж, у зимовий період, трапляються в сільській місцевості чи у приватному секторі міста.

Експлуатація печей дозволяється тільки на твердому паливі. Перед початком опалювального сезону їх треба оглянути, почистити димоходи, перевірити тягу.

Для захисту підлоги, стін та перегородок від займання, біля кожної печі перед топковим отвором має бути прибитий металевий лист розміром не менше 0,7x0,5 м.

Горючі стіни повинні бути ізольовані штукатуркою завтовшки 25 мм. Відстань від печей до меблів повинна бути не менше одного метра. Зі сторони топкових отворів – не менше 1,25 метра.

Якщо поблизу пічки знаходяться дерев'яні конструкції чи складені дрова то слід пам'ятати – при нагріві їх до температури 160 та вище градусів вони можуть спалахнути. Температура дерев'яних конструкцій біля пічки не повинна перевищувати 50 градусів.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

Видавець – інформаційна служба при виконкомі Заводської міської ради

Відповідальний за випуск – Лариса МАЩЕНКО
Відповідальний за набір – Людмила ДОБРОХЛІВ

Друк: ТОВ видавництво «Миргород»,
37600, м. Миргород, вул. Кашинського, 21
Замовлення:

Адреса: 37240, м. Заводське, вул. Полтавська, 4/16
Телефон для довідок: 3-56-92
Сторінка в інтернеті: zv.gov.ua/documents/byuleten/
E-пошта: office@zv.gov.ua